UFUKLAR ARDI BİZİM

MEHMET ALİ KALKAN

ÖTÜKEN

YAYIN NU: 1821
EDEBÎ ESERLER: 929

T.C. KÜLTÜR ve TURİZM BAKANLIĞI
SERTİFİKA NUMARASI: 49269

ISBN: 978-625-408-259-7

www.otuken.com.tr | otuken@otuken.com.tr

ÖTÜKEN NEŞRİYAT A.Ş.®
İstiklâl Cad. Ankara Han 65/3 • 34433 Beyoğlu-İstanbul
Tel: (0212) 251 03 50 • (0212) 293 88 71 - Faks: (0212) 251 00 12

Editör: Oğuzhan Murat Öztürk

İç Resimler: Ayşe Oğuz

Kapak Tasarımı: Mahmut Doğan

Dizgi-Tertip: Damla Acar

Kapak Baskısı: Pelikan Basım

Baskı: İMAK OFSET BASIM YAYIN SAN. VE TIC. LTD. ŞTI.
Akçaburgaz Mah. 137. Sok.No: 12 Esenyurt / İstanbul / TÜRKİYE
Sertifika Numarası: 45523 Tel: (0212) 444 62 18

İstanbul- 2022

Kitabın bütün yayın hakları Ötüken Neşriyat A.Ş.'ye aittir. Yayınevinden yazılı izin alınmadan, kaynağın açıkça belirtildiği akademik çalışmalar ve tanıtım faaliyetleri haricinde, kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz; hiçbir matbu ve dijital ortamda kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

İÇİNDEKİLER

MEHMET ALİ KALKAN'IN ŞİİRİ HAKKINDA • 7
ŞEHİTLERİMİZE • 10
VATAN • 13
UFUKLAR ARDI BİZİM • 16
GÜL İÇİNDE GÜL BİZDEDİR • 18
AŞK OLSUN • 21
NİYET • 24
KURT NEFESLİ SAZLAR VAR • 28
TÜRKİYE ve AZERBAYCAN • 30
DEĞİL • 33
DUA • 35
NİYAZ • 37
GÖĞSÜNDE SÜPHAN KARDEŞİM • 39
KIRMIZILAR • 44
PERVANELER • 46
GELİR • 48
KULU YİNE KUL GÖTÜRÜR • 50
SEN DAĞLARI DELMENE BAK • 52
NEDİR • 54
SIMSICAK KIŞLAR VARDI • 57
KALANLAR • 60
TOPLANIP SÖYLEDİLER • 62

SUSTUM İŞTE • 64
ÜMİT ÖLESİ DEĞİL • 67
YOLU DERMAN İÇİNDE YA • 70
GÜL İLE TAŞA GİDER • 72
GÖNÜL SABAHA GELİR • 76
ZAMAN AKAN BİR DERE • 78
VAY HALİNE • 80
TUTUNANLAR • 82
BU ŞEHİRDE SEN VARSIN YA • 86
GÖZLERİN • 88
SEN BENİMLE GÜZELSİN • 90
GÖZLERİNİN YEŞİLİ • 93
GELSEN DE BİR GELMESEN DE • 96
SAÇLARI • 99
BENDE KALANI VAR YA • 101
SENİN • 103
YÜREĞİN İNLEYEN TELİ TÜRKÜLER • 104
BİR SÖYLE HELE • 107
AĞLA DAĞLAR• 112
SÖYLE ADİLE HANIM • 113
BANA BİR NİNNİ SÖYLE • 117
DEDESİ YAĞMUR'A DEDİ Kİ • 119

MEHMET ALİ KALKAN'IN ŞİİRİ HAKKINDA

"Müzik ruhun gıdasıdır" sözü daha mühim ve kıymetli hakikâtin dikkatten kaçmasına veya en azından ikinci safa düşmesine sebep oluyor diye düşünüyorum. Burada gözden kaçan ve hakkı teslim edilmeyen gerçek sözün veya kelâmın ruhlar ve kalpler için bir gıda olduğudur. Bu gıda sözü hem müsbet ve hem de menfi manâda kullanılmaktadır. Lâtinlerin bir tâbiri bu meselede rehber olmalıdır: Logos spermaticos (logos spermatikos-gebe bırakan söz).

Müzik sözlü olsa bile bir bakıma şekerli kahveye benzetilebilir. Şeker tadı insanı aldatır ve kahve tadı ekseriyetle şekere kurban edilir. Bu bakımdan söz ama müspet manâsıyla söz ruhun gıdası olarak görülmelidir ayrıca bir müziğe ihtiyaç duymaz. Bir söz için hayatlar şenlenebilir veya kötü bir söz yüzünden hayatlar söndürülebilir. İnsanoğlu kelâmının altında gizlidir. Kötü sözler söyleyen iyi bir insan veya iyi sözleriyle çevresine hitab eden kötü bir insan olamaz. İyi kelimeler ruhu müsbet ve kötü kelimeler de kötü muhtevada manâda mayalar.

Bir güzel kelime ile ruhların nasıl âbâd ve ihya olduğunu veya kötü bir kelime ve hattâ bir kaş çatışla ne kadar çok kalbin hâk ile yeksan edildiğine dikkat eden kaç insan aramızda bulunuyor acaba? Nurettin Topçu merhumun ifadesiyle "dilden vermek" vermenin en kolay yoludur ve "elden" ve "kalpten" vermenin ilk adımı ve en kolayıdır. Fakat bu ilk basamakta bile büyük bir kıtlık dikkati çekmektedir. Daha doğrusu kelimelerin insan münasebetleri bakımından değeri ve ehemmiyeti üzerinde neredeyse hiç durulmaması gerçek bir felâket ve fecaattir.

Kelimelerin manâ bakımından zirveye çıktığı yer ise atasözleri, vecizeler ve şiirlerdir. Bu gibi edebî metinler içinde birkaç

kelime ile ortaya konulan hayâller, fikirler ve rüyalar ruhun en kıymetli gıdasını teşkil eder. Çünkü kelimeler ruha vurulan çekiç darbeleridir. Bu çekiçin çok büyük dikkatle ve hassasiyetle tasarrufu gerektirdiği de ve dolayısıyla da kelimelerin çok büyük dikkatle seçilmesi mecburiyeti bir insanın içinde yaşadığı cemiyet ve insanlara karşı ilk ve en büyük vazifesi ve borcudur.

Son senelerde kelimelerin rastgele ve savruk bir şekilde ortalıkta gezdiği ve şiirin bile şiiriyetten mahrum olduğu bir edebiyat ikliminde Mehmet Ali Kalkan imzalı bir kitapta (*Gök Aradık Tuğlara,* 2014) kelimelerin ne kadar büyük bir hassasiyetle ve iç dünyamızın derinliklerine düşen bir sıcaklıkla seçildiğini görmek hem şaşırtıcı ve hem de sevindiricidir. Şiir ölmez kanaati bir kere daha bir delil ile teyid edilmiş oldu.

Mehmet Ali Kalkan imzalı ikinci bir şiir kitabının ilk okuyucularından bir olmak benim için ikinci bir saadet vesilesi oldu. Bu şiirleri de büyük bir zevkle ve çok farklı bir duygular ve heyecanlar içinde okudum. Bu şiirlerin hemen hepsinde bilhassa gençlik çağlarında içinde savrulduğumuz ve çoktandır uzaklaştığımız bir mânevi iklimi yeniden fark ettim. Bir kısmında Yunus Emre'nin sesini duydum. Şiirlerin bazılarında ise Dede Korkut'un nasihatlerini dinledim. Yedi heceli şiirlerdeki ustalık şiir seven herkesin hayranlığını çekecek derecede açık seçik bir şekilde ortadadır.

Mademki Mehmet Ali Bey dostumuz böyle bir marifete sahipse daha çok şiir yazması gerekir diye düşünüyorum. Ben de her zaman bu şiirleri büyük bir zevkle okuyacağıma inanıyorum. Bu yeni kitabı vesilesiyle ifade etmek gerekirse aslında en muhteşem şiir hayatın ta kendisidir. Bu şiirin sesini duyacak derecede kalbini ve gönlünü terbiye etmek isteyenlerin de yine en büyük yardımcıları şiir değil midir?

Ankara, 3 Ekim 2021
Ali Birinci

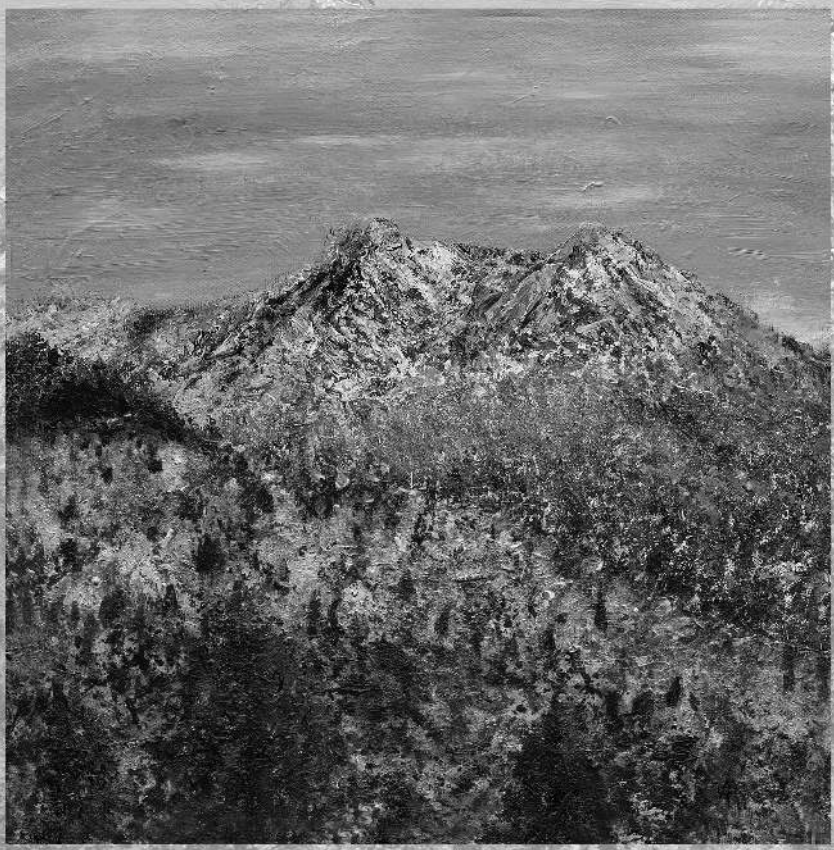

ŞEHİTLERİMİZE

Onlar Yesi mayalı,
Bir kutlu ocaktılar.
Güzelliğe sevdalı,
Açılmış kucaktılar.

Dorukları sisliydi,
Maveradan sesliydi,
Hepsi kurt nefesliydi,
Bir keskin bıçaktılar.

Almak için yoktular,
Vermek için çoktular,
Üç yaydı, üç oktular,
Ve dahi sadaktılar.

KURT NEFESLİ SAZLAR VAR

Cenkle düğün eyleyen,
Baharlar var, yazlar var.
Bize bizi söyleyen,
Kurt nefesli sazlar var.

Tarih yazmadık kanla,
"Hayat" denen insanla,
On iki bin şamdanla,
Kıldığım namazlar var.

Gün oldu gül-gülşenim,
Gün oldu yandı tenim,
Dünyanın dağı benim,
Başımda beyazlar var.

Hakk önünde baş eğen,
Yüreği arşa değen,
Kut'lu rüzgâr bekleyen,
Yığdığım tınazlar var.

Ayse Oğuz
'17

KIRMIZILAR

Kumaşımız aynı bizim,
Ayrı-gayrı yok gerekir.
Daneden büyümez üzüm,
Evvel emir kök gerekir.

Kap doluysa daha almaz,
Geceler gündüze kalmaz,
Su taşarsa deniz dolmaz,
Daha deniz çok gerekir.

Ustasını bilir çırak,
Dalına tutunur yaprak,
Yürümeye kara toprak,
Uçmak için gök gerekir.

KALANLAR

Bahara açan çiçeğin,
Sevgisi arıya kalır.
Yeşile doğan gerçeğin,
Sonrası sarıya kalır.

Taş ile döğdüğüm harman,
Aramaz derdine derman.
Kona kalka gider kervan,
İzleri geriye kalır.

Bazen çoktur az dediğin,
Bazen kıştır yaz dediğin,
Yere düşmez söz dediğin,
Ölüden diriye kalır.

Zalimlere baş eğenler,
Hayıra şer ekleyenler,
Gölgelerde bekleyenler,
Sürüden sürüye kalır.

GÖNÜL SABAHA GELİR

Yükü ateş atının,
Yolu günaha gelir,
Kalbi taştan katının,
Sonu eyvaha gelir.

Bir bak dağdaki kara,
Naz ediyor bahara.
Şu ışıklar kapkara,
Gönül sabaha gelir.

Alemleri bilen er,
"Dünya can uçumu" der,
Bir gün ceylan bir ok yer,
Avcı dergâha gelir.

BU ŞEHİRDE SEN VARSIN YA

Maviye uçar kuşlarım,
Sabır sabır, dünya dünya.
Dümdüz olur yokuşlarım,
Bu şehirde sen varsın ya!

Kim yazıyor, kim okuyor,
İlmek ilmek aşk dokuyor,
Nefes nefes sen kokuyor,
Bu şehirde sen varsın ya!

Olmaz isen olmaz tadım,
Kırılır kolum kanadım,
Kucak kucak, adım adım,
Bu şehirde sen varsın ya!

AĞLA DAĞLAR

Karlar düşer dik başların ak olur,
Yalnızlığın büyüyende yas bağla.
Var dediğin günü gelir yok olur,
Ağla dağlar bu dünyaya sen ağla.

Mavi gökten kara yere serimiz,
Yaslı bir iç çekiş olur ferimiz,
Bugün bura, yarın nere yerimiz,
Ağla dağlar bu dünyaya sen ağla.

Sessizliğin konuştuğu yerdesin,
Kurdun, kuşun buluştuğu yerdesin,
Yıldızların tutuştuğu yerdesin,
Ağla dağlar bu dünyaya sen ağla.

Yağmur yağar, dolu vurur, düşer kar,
Gâh sevdadır, gâh hüzündür, gâh efkâr,
Ne çare ki aramızda Ferhat var,
Ağla dağlar bu dünyaya sen ağla.

Ayaklarım geri gider bir zaman,
Ölü giden, diri gelir bir zaman,
Biri gelir, biri gider bir zaman,
Ağla dağlar bu dünyaya sen ağla.